

חוכן ע"י כוכל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyom il.co.il

חולין דף ב.

האם אנשים דלהלן רשאים לשחוט לכתחילה בין בקדשים ובין בחולין? [תוד"ה הכל].

חש"ו	נשים	גברים	
אינם רשאים	אינם רשאים	רשאים	להלכות ארץ ישראל
אינם רשאים	רשאים	רשאים	לתוס'

מה אנו לומדים ממה שאמרה המשנה "שמא יקלקלו", והוסיפה לומר "וכולן ששחטו" וכו'? [תוד"ה שמא].

"וכולן ששחטו"	"שמא יקלקלו"	
שלא ישחטו חש"ו וטמא במוקדשים אפי' אחרים רואים אותם ¹	שלא ישחטו חש"ו אפי' באחרים רואים אותם	לרש"י לקמן
שלא ישחטו חש"ו אפי' באחרים רואים אותם	שלא ישחטו חש"ו אפי' לכלבים	לתוס'

מתי אמרינן לענין תמורה שהחידוש שיכול להמיר אפי' במזיד, ומתי אמרינן שהחידוש שיכול להמיר אפי' בשוגג, לתירוץ רבינו תם? [תוד"ה התם].

החידוש יותר בשוגג	החידוש יותר במזיד	
שחלה המרתו	שהבהמה כשרה למזבח	לתירוץ הראשון
כלפי מזיד ולא התרו בו	במזיד והתרו בו	לאי נמי

¹ כן העמידו תוס' לפירש"י דבאה הסיפא לחדש בטמא במוקדשים שלא ישחוט לכתחילה אפי' באחרים רואים אותו, אבל אה"נ דחש"ו אם לא היינו יודעים ממה שכתבה המשנה ברישא "שמא יקלקלו" ולא כתבה "שמא קלקלו" הייתי אומר שאם גדול עומד על גבם יכולים לשחוט, "וכולן" וכו' שאמרה המשנה דמשמע שרק בדיעבד, הוא משום טמא במוקדשים. אלא שהוקשה לתוס' דהא רבא הוא זה שדייק שמא יקלקלו לא קתני וכו' ורבא עצמו העמיד הספיקא ד"וכולן" וכו' בחש"ו דוקא. והביאו דיש מפרשים שגורסים רבה, והיינו דרבה דייק הכי לקמן, והוא הי"נ ס"ל ש"וכולן" בא לרבות גם טמא במוקדשים.

חוקן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyom.co.il

חולין דף ב.

**מהיכן למדנו שטוב שלא תדור משתדור ולא לשלם, וכן שטוב שלא תדור משתדור ותשלם?
[תוד"ה טוב].**

משתדור ולא תשלם	משתדור ותשלם	
דכתיב "טוב שלא תדור משתדור ולא תשלם"	דכתיב "את אשר תדור תשלם - טוב שלא תדור"	לרש"י
דכתיב "טוב שלא תדור משתדור ותשלם"	דכתיב "טוב שלא תדור משתדור ולא תשלם"	לר"ת

חולין דף ב:

באופנים דלהלן, האם אמרינן שיותר טוב שלא ידור אדם בכלל? [תוד"ה אבל].

"הרי עלי" - נדר (כערכין ונדרים) ³	"הרי זו" - נדבה	
אמרינן	ללישנא קמא בנדרים : לא אמרינן לסוגיין וללישנא בתרא בנדרים : אמרינן	לר' מאיר
ללישנא קמא בנדרים : לא אמרינן לסוגיין וללישנא בתרא בנדרים : אמרינן	לא אמרינן	לר' יהודה

טמא שיש לו סכין כדלהלן ורוצה לשחוט, האם רשאי לשחוט?

בחולין	בחולין שנעשו על טהרת הקודש - דרבנן	בקדשים - דאורייתא	
רשאי ⁴	אינו רשאי	אינו רשאי	טמא בסכין רגילה
רשאי	רשאי	אינו רשאי	טמא בסכין ארוכה

² הוקשה לר"ת על פירש"י דלא הזכירה הגמ' את הפסוק הקודם (שהביא רש"י) "את אשר תדור תשלם", ולכן פירש שהכל ילפינן מהפסוק הזה. והכי פירוש, דאם רק היה בא לומר שטוב שלא תדור מהנודר ואינו משלם, היה אומר "טוב שלא תדור משתדור", והיינו יודעים ודאי שקאי על נודר ואינו משלם, ומזה שהוסיף לומר "ולא תשלם", בא ללמד שתיבת "משתדור" נדרשת לעצמה, לומר שטוב שלא תדור בכלל אפי' כשאתה משלם - מאשר תדור. והיינו שתיבות "ולא תשלם" מגלות לי איך לדרוש את תיבת "משתדור".

³ כן מבואר בסוגיא שא"א לעשות ערכין או לידור לשויו - בתורת נדבה, כיון שאינו יכול לומר מעות אלו לערכי או לשווי, דצריך קודם לומר "ערכי עלי" או "דמי עלי", ואח"כ מפריש מעות, והרי שעושה נדר ברישא, ולכך לסוגיין גם לר' יהודה ערכין ונדרים הם רק בדיעבד.

⁴ ומה שאסור לגרום טומאה לחולין בארץ ישראל, היינו דוקא בפירות ששייך בהם תרומה - תוד"ה טמא.